

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: En Maske

Citation: Drachmann, Holger: "En Maske", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55198/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Havnen er lukket, Lidoens Port,
 Venezia indestængt;
 Det Fangenskab siger dog ikke stort,
 S. Markus' Lygte, den klare, er hængt
 Ud for at lyse i Fængslet;
 Pokker er løs i Piazzaens Gaard,
 Kaadhedens Døre paa vid Gæb staar.
 Man river dem næsten af Hængslet.

En Leg er den hele sorgløse By,
 En tre Nætters flygtig Spas,
 En Brodering med Stikning og Stikning paany,
 Et broget, uendeligt Karnevas,
 Hvor Naalen ej bliver sparet.
 Halvdøvet af alt dette Virvar og Skraal,
 Du føler et Prik af det flyvende Staal,
 O Nordbo, glem ikke Svaret!

Nej slaa, til Vesperklokkernes Slag,
 — Ding Dang, Ding Dang —
 Dørene i for hver Alvorsag
 — Ding, Ding, Dang! —
 Lad fare Tanker paa dit og dat,
 Spred Dig blandt Mængden og le med *den*,
 Vinker en Haand Dig, saa følg, tag fat
 Og slip den ikke igen.
 Her er for Grubleren ingen Plads,
 Procurazierne er et Justitspalads,
 Hvor Glæden er lovbealet.
 Piazzaen bølger; et Hav af Gas.
 Spring ud — ud i Karnevalet!

En Maske.

En Stump af et Skørt; en Slags Trøje,
 Nedskaaret dybt over Skuldren, saa Barmen
 Titter og smiler dit Øje i Møde;
 Hun tager det ikke saa nøje,
 Om Du dvæler lidt længe derved.
 Er først Samtalen kommen paa Gled,
 Saa løfter hun Skuldren og ivrer med Armen,
 Haandflaen svinger i Bugtninger bløde
 Fremad og opad og ind imod Kjolen.
 Det er Barnet fra Byen, hvis Vogn er Gondolen.